

Mióta bújik össze a juh?

No, ez mé' régen történt, akkor, amikor a disznó úgy járt együtt, mind a ju' most, a ju' meg úgy, mind a disznó, hogy a juhász nem győzött utána szaladgányi. No oszta Krisztus urunk meg a földön járt, ment arra Péterrel, a kondás meg feküdt hanyatt. Odaköszöntek neki:

– Adjon isten, kondás számadó!

– Adjon isten!

– Nem tudja, van-e itt valami víz – aszongya –, mer' nagyon szomjasak vagyunk!

– Van – aszongya – egy kis kút ott a völgybe'-e! – de csak így mutatta-e a lábával, mé' fel se kelt.

Hát persze Krisztus urunk tudta, hogy hol van, meg mi van, csak próbáta a kondást. No, akkor mentek tovább, a juhász meg odébb vót, oszt szaladgát a nyáj körű', izzadott szegény. Odaköszöntek neki:

– Adjon isten, bacsó gazda, nincsen-e itt valahol egy kis kút?

– Jaj, dehogy nincs – aszongya – elmennék én magokkal memmutatni, hogy hol van, de – aszongya – nagyon szétmegy addig a nyáj!

– Csak gyöjjön, majd mink segítünk magának összehajkászni! – aszongya.

– No akkor menjünk!

Ittak egyet, igaz-e, oszt mentek. Memmutatta a juhász a kútát, oszt mikor má' megyen vissza hűűű, a juhok egybe' vannak!

De hát ő, igaz-e nem tudta, hogy azt Krisztus urunk me' Szent Péter csináta, nem ismerte meg őket, mer' ők olyan kódúsruhába' jártak. Azóta oszt má' együtt jár a ju', a disznó me' mindé' megy... mindé' farval van egymásho'.